

מסורת הש"ס

(א) עין תיב' לעיל טו: ד"ה למוקדן. (ב) [גליל סד: ד] (ג) בני ע"י ותמי ע"י תמי (ד) י"ח מהלך ולאוס (ה) י"ח מהלך א"ר ספא איבטי ליה למתחא מהלך עין טו: (ו) י"ח ע"י ע"י ע"י (ז) י"ח ע"י ע"י ע"י (ח) י"ח ע"י ע"י ע"י (ט) י"ח ע"י ע"י ע"י (י) י"ח ע"י ע"י ע"י (יא) י"ח ע"י ע"י ע"י (יב) י"ח ע"י ע"י ע"י (יג) י"ח ע"י ע"י ע"י (יד) י"ח ע"י ע"י ע"י (טו) י"ח ע"י ע"י ע"י (טז) י"ח ע"י ע"י ע"י (יז) י"ח ע"י ע"י ע"י (יח) י"ח ע"י ע"י ע"י (יט) י"ח ע"י ע"י ע"י (כ) י"ח ע"י ע"י ע"י (כא) י"ח ע"י ע"י ע"י (כב) י"ח ע"י ע"י ע"י (כג) י"ח ע"י ע"י ע"י (כד) י"ח ע"י ע"י ע"י (כה) י"ח ע"י ע"י ע"י (כו) י"ח ע"י ע"י ע"י (כז) י"ח ע"י ע"י ע"י (כח) י"ח ע"י ע"י ע"י (כט) י"ח ע"י ע"י ע"י (ל) י"ח ע"י ע"י ע"י

לבידדנא. סס העובד כוכבים: בוורדא. במרמך של וורדים: עינא דבעיא למחוי לבו בישופא. עין המתאזה לראות רעחכס מעקר שהרי הקב"ה ממלא כל תאוותכס שאף שחכסס ממנרת: ביקרוסין. לכבוד לך. לשרלל קא מבשר נביא: עין לא רפאס. זולתי עין של הקב"ה את אשר יעשה למחכה לו לא נראה כבוד וגדולה דוגמתה: ואע"ג. דהענדת חבית לאו לעיתומי ערב לאתר שנשכס כל זמן שער פעולתו אלל קודס גמר זמן שריותו אמר לו העבר חבית של יין נסך קמני ממנימן שכרו מותר בתמיה: ולעיסוי ערב. דכבר נתחייב לו כל שכרו קודס הענדת חבית: רבא אמר. לעולם דלא אמר ליה לעיתומי ערב: ולא קשיא. ממני דקמני מותר גנון העבר ליה חבית כפרוטה ונמאלת חבית של יין נסך בנייהן שדי כפרוטה לנרא א"י לא שקיל מיד עובד כוכבים ואיך משתרו דהא לא שייך שכר הכוה חבית כהדי איך דכל חדא קנין אגרא נאפי נשפא: ברייתא דכי לא אמר ליה לעיתומי ערב הוי כל שכרו אסור גנון דלמר ליה העבר ק' חבית נק' פרוטות דכל כמה דלא אעבריהו לכולהו לא יהיב ליה מדי הלך כולי אגרא שייך ביה: וספיקא. בנימואל: סיפא אלעריך ליה. לנאמועיין דאגרא לאו יין נסך לאו דרכיה לאומניה הלך אגרא לאו עליה קא מתייבב: של אוסו דהרך. אפילו הוא מהלך ג' ימים: מי אמריין ליה. לחמר נכי ליה פתח לו שכר הלגין וסין דכי לא מותיב לא מנכי כי מותיב נמי אגרא לאו עליה מתחייב ושרי: ה"ד. דשוכר מניח עליה מוונת כל הדרך חמר אינו מניח אלל מוונת יוס אחד: אי דשיים למזבן. דרך הליכתן מולאין מוונת ליקח כל עשה: מאונא לאונא. ממסע למסע מהלך יוס אחד כמו ונל ועבר תלמא אוינין דקמחייב: הוה

השוכר את הפועל פרק חמישי עבודה זרה סה.

ביקרוסין. פי' כקוטרס לכבוד לך לשון יקר אבל נמהלים פירש ביקרוסין לשון ביקור וכן (י) (וה המנח) יהיה לי לנקר ואע"פ שהיו"ד יתיבה נמן למשיכה כלומר מנקרות לך ועומדות לשרתך:

מעמא דא"ל פ' עיתותי ערב כו'. הא דלא משני ממני כרשב"ג דלמר סימכר כולו (ב) חוץ מדמי יין נסך וכאן נמי שכרו מותר חוץ מדמי חבית דתיחא ליה לאוקמי כרבנן אי נמי שכרו מותר משמע כל שכרו אי נמי כהא אפילו רבן שמעון בן גמליאל מודי דהתם אין דרך ליקח יין מן העובד כוכבים והכא דרך בני אדם ליקח שכר מן העובד כוכבים ויש לאסור כל השכר ומילוק זה יש בירושלמי ולעיל ס"פ כל הללמיס (דף מט:.) גבי ארנז בו אמר הכבוד ולפי התיורן דתיחא לאוקמא כרבנן תיחא דלא מיקשי נוקמא כר"א דליחא ליה לעיל יש פדיון לעבודת כוכבים ויולך הנאה לים המלח אף בלא זה ויה גורס איתמא לן כוונתה ולתיורן האחר נמי יש לומר שכרו מותר משמע בלא פדיון: הא דאמר ליה העבר ל' ק' חביתו בך פ' עיתותי. ובהא אברה ברייתא כי לא אמר לו לעיתומי ערב דכל כמה דלא אעבריהו לכולהו לא יהיב ליה מדי הלך כוליה אגרא שייך ביה כן לשון הקוג' משמע הא א"ל לעיתומי ערב מותר ואע"פ שהיא מאותס חביות שהתנה עמו וקסה דמ"מ שכר האיסור מעורב בכל ההיתר לכן נראה לפרש ולעיתומי ערב אחר שהשלים קבלתו אמר לו כי ואשמעי' שאע"פ שלא עשה עמו תנאי חדש אלל על פי תנאי הרששון הוא מעביד כפרוטה לפי חשבון מאה במאה פרוטות וי"ד שהכל שכר אחד הוא ונמאל בשכרו מעורב שכר יין נסך קא משמע לן דשרי והוה ליה כמעביד כיוס של אחריו מאחר שכבר השלים קבלתו: ה"ג א"ר י"ח שוכר מניח עליה כסמו מלשון קסת ולא גרס כקמו דדבר פשוט הוא וכי ילך ערוס ואס מפרס כקמו שיהי שיש לו אס רגיל ללבושה פשוט שמוחר ואס כה להמיר אע"פ שאינו רגיל היה לו לפרש אלל כקמו גרס והוא קסת קטנה שישכר עליה או נותן תחת ראשו למראשותיו וכר הוא הגדול ששוכב עליו והעולם טועים שאומרים לקטן כר ולגדול קסת ור"ח ממסכת תמיד (פ"ב מ"א) איס כסמו בלחך וכן תנא בבלס (פ"ב כ"ח מ"ה) כר ששאו סדין וכסת ששאו מטפחות וגס במקרא (יחזקאל י) למתפרות כקמות על כל אילני ידים וכר הוא לשכוב עליו כדמשמע פ' השולח (גיטין דף מו. ושס) רשב"ל היה שוכב על מעיס ולאומר

עין משפט
נר מצוה
מג א מ"י פ"ט מהל'
עבודת כוכבים הלכ'
כ סמג לאין מה טושי"ע
י"ד מ"י קתה ספיק ה
ויברך אלפס רפ"א
דמחלתן דף של:ן.
ב (מ"י) פ"ח מהל' מלכס
הלכה י:
פ"ד ג מ"י פ"ג מהל'
מחללות אסורות
הלכה יז (ט"ו) סמג לאין
קתה טושי"ע י"ד מ"י קלג
ספיק י:
פ"ה ד ה מ"י פ"ד מהל'
שכרות הלכה ט סמג
עין פט טושי"ע ח"מ מ"י
ספ"י י:
עין פט טושי"ע ח"מ מ"י
ספ"י י:

תורה אור השלם

- 1. גנוח מלכים ב' טו.
ביקרוסין נצבה שגל ליימיק בבתם אומרי.
2. ומעולם לא קשמו לא האדתי עין לא רפאה אלאהי וולתי יעשה למחכה לו:
3. שיהיה ס' ג

הגהות הב"ח

- (א) בני למתחא לגנון לאו דרכיה הוא לאומניה: (ב) תיב' דיה עשאל ורי טאונא לאונא. מלחן דליה למחן דליה: (ג) למחן למיטרד. לחמר ולשאל נעיר מי מוכר מוונת (שסו).

מוסף רש"י

חמר נמי לעכב השוכר של יוס פליה אלל מוונת של יוס אחד וכו' ע"ס. טאונא לאונא. מלחן דליה למחן דליה: (ג) למחן למיטרד. לחמר ולשאל נעיר מי מוכר מוונת (שסו).

במי כרסי כרי וכן פ"ב דעירובין (דף ק:) ועשית כר לבעלה והא דתמיב (בראשית א) ותשימם בכר הגמל אותו כר עברי של עובד כדמתרגמינן בעיטא דגמלא וחור כרספ (אסתר א) אותו כר היה גדול כמעות המוונות לכבוד הבית: טאונא לאונא. פי' ממסע למסע מהלך יוס למלך יוס כמו (ט) נעל ועבר תלמא אוינין דקמחייב והא דלמרי' (בנבהרין) (דף נד:) עשר מסעות נסע אותו רשע בלאוה יוס בתרגום אינו מושב כי אס עריס גדולות והא דתמיב גבע מלון לנו דמשמע שלטו סס לילה אחס שחא מקאס אללו הלבו מחילה ולנו מקאס במקומות הללו והוא ושאר החיל הנאים אחריהם עמו עברו עד ירושלים והלכו הכל כיוס אחד לפי שהיה ממחר להיות שס בלאוה יוס: